

ROELOF EN MARIT BOUWMEESTER

" 14:54 21/03/2017

Eerder vandaag werd bekend dat Roelof voortaan Marit haar coach is. In deze serie interviewen we wekelijks bekende zeilers en windsurfers en hun broer of zus over:

hun onderlinge band; de invloed van sport; het mooiste sportmoment en hoe het is om 'de broer of zus van' te zijn.

Jullie zijn met zijn drieën thuis: Roelof (32), Anneke (29) en Marit (28). Hoe hecht is jullie band als broer en zussen?

Marit: „Die is heel hecht, dat weet ik zeker. We zijn met zijn drieën groot geworden en opgevoed. We hebben altijd met zijn drieën dezelfde sporten gedaan en als gezin zijnde de sport beleefd.”

Roelof vult zijn jongere zusje aan: „Ja, dat is absoluut zo. Eigenlijk hebben we altijd een goed contact gehad en dat wordt naar mate we ouder worden alleen maar meer. Dat kan ik ook echt waarderen. Ik woon ook bij mijn beide zusjes in de buurt en we spreken elkaar regelmatig. Dat bevalt heel goed.”

Hoe groot is de rol van sport in jullie band. Voor de mensen die het niet weten, Roelof jij was natuurlijk ook Marit haar sparringspartner richting Rio?

Roelof: „Ja de afgelopen jaren ben ik met Marit heel intensief op pad geweest, dat klopt. Maar ik denk wel dat de band die ik met zowel Anneke als met Marit heb veel breder is dan alleen die sportband.”

Roelof vervolgt: „Sport staat absoluut centraal in ons hele gezin. Want die ouwe lui van ons die doen ook niets anders dan sporten en fietsen, dus het is zeker een belangrijk onderdeel van ons gezinsleven. Maar de relatie die ik met Marit en Anneke heb die staat wat dat betreft los van de sport.”

Hoe zou jij die band willen omschrijven Marit?

Marit: „Ja de familie staat altijd voor je klaar. In goede en in mindere tijden. De band die wij hebben die is zo hecht. We vertrouwen elkaar blindelings. Ik denk dat je met bijna niemand anders zo'n sterke band hebt als met je eigen familie. We zijn ook echt zo opgevoed, om er voor elkaar te zijn. Wat dat betreft zijn we echt een Bouwmeester-front!”

Marit klopt het dat Roelof de reden is dat jij bent begonnen met zeilen?

Marit: „Zeker! Hij heeft me altijd op sleeptouw genomen en het is gewoon heel jammer dat hij zijn potentie niet heeft kunnen laten zien door al zijn blessures en zijn hartoperatie. Maar ik vind het gewoon fantastisch dat wij met zijn tweeën dit traject kunnen doen, want hij blijft gewoon een van 's werelds beste zeilers.

(vlnr. Gilles Scott, Nick Thompson en Roelof Bouwmeester op het EK Laser Radial in 2002. Foto archief: Familie Bouwmeester)

Wie is er dan de beste zeiler van de twee?

Broer en zus schieten tegelijk in de lach bij deze vraag, maar Roelof countert razendsnel. „Dan moet je er van ons drieën van maken en dan is het zeker Anneke.”

Marit valt haar broer lachend bij: „Ik denk dat als ik zou moeten kiezen... ik zeg in ieder geval altijd dat ik de beste ben natuurlijk, want ik kan geen gezichtsverlies lijden. Maar als je het objectief gaat bekijken, dan is Roelof denk ik wel de betere zeiler.”

Roelof laat zich echter niet zo snel tot favoriet bestempelen: „Dat is ook gelul, als je de resultaten van afgelopen jaar bekijkt dan heb je je antwoord natuurlijk. Er is er maar eentje Olympisch kampioen geworden en twee keer Wereldkampioen.”

Maar jullie hebben in gemengde velden, met mannen en vrouwen, ook wel wat evenementen tegelijk gevaren in aanloop naar Rio?

„Precies, dat klopt en dan leg ik het altijd af dus dat zegt genoeg” aldus Roelof. Het respect voor haar broer is ongekend groot blijkt wanneer Marit hem als beste zeiler blijft neerzetten.

Marit: „Ja maar dat heeft ook met de intentie te maken natuurlijk Roelof. Dat is nou juist ook zo uniek. Maar het is wel wat Roelof zegt, zeker de afgelopen jaren naar Rio toe stond ik helemaal centraal omdat ik gewoon goud wou winnen op de Olymische Spelen. Dus ook bij die trainingswedstrijden moest Roelof soms de andere kant op om dingen uit te sluiten. Zodat we bijvoorbeeld zeker weten dat de kant die ik koos inderdaad de beste was en we niet verrast zouden worden.”

Dat bijna alles in de familie Bouwmeester gericht was op Rio en er zo min mogelijk aan het toeval werd overgelaten, blijkt ook in het vervolg van het gesprek.

Marit: „In de hele familie stond dat ene heilige doel echt centraal. In waar we gingen afspreken bijvoorbeeld. Dat was dan vaker in Scheveningen, zodat ik niet hoefde te reizen en het mij geen energie koste.”

Ondanks dat bijna alles in het teken van haar doel stond de afgelopen jaren, beseft de Olympisch kampioen zich heel goed hoe uniek de situatie is en voelt ze zich zeker niet beter of meer dan haar broer en zus. „Maar ondanks al die zaken ben ik absoluut niet beter als Roelof en Anneke. We zijn allemaal gelijk en zo zijn we ook altijd opgevoed. Ondanks dat we als familie wel heel erg veel energie halen uit de sport, zijn we ook een familie waarin het principe dat iedereen gelijk is, voorop staat.”

Jullie zijn begonnen met jullie eigen videokanaal waarin jullie je kennis en ervaring delen, maar wie is de betere trainer/coach?

Opnieuw komt al snel de naam van Anneke boven drijven. Marit: „Anneke geeft ook heel veel zeiltraining, net als Roelof natuurlijk, maar zij zijn er allebei wel echt heel goed in. Ik ben nog veels te egoïstisch daarvoor. Ik ben op dit moment nog zo met mezelf bezig. Ik vind het leuk om mijn kennis te delen, maar echt coachen daar ben ik gewoon nog niet aan toe.”

Wordt er vaak naar je zus gevraagd wanneer ze jouw achternaam zien Roelof?

Roelof: „Nee maar nou moet ik ook zeggen dat ik me niet altijd voorstel met mijn achternaam erbij. Als je de achternaam in combinatie met zeilen noemt dan gaat er vaak wel een lampje branden bij mensen. Het zou mooi zijn als dat nog wat meer komt, dat onze Nederlandse zeilers ook bij het grote publiek bekend worden.

Marit heb jij weleens een moment gehad dat je echt jaloers was op je broer of zus?

Marit: „Nee eigenlijk nooit en ik denk, maar nu spreek ik voor mijn beurt, hun ook niet echt op mij. Je gunt elkaar: Roelof, Anneke en mijn ouders gewoon het allerbeste, dus als ze iets beter voor elkaar hebben of zo dan is daarin absoluut geen sprake van jaloezie.” Haar oudere broer Roelof knikt instemmend.

Waarin zie je jezelf terug bij je broer/zus? Wat hebben jullie gemeen?

„Anneke en Marit lijken sprekend op elkaar” volgens Roelof, maar Marit kan zich daar niet helemaal vinden. Marit: „Nee helemaal niet, maar iedereen haalt Anneke en mij altijd door elkaar, terwijl we helemaal niet op elkaar lijken. Maar mensen vinden het lastig om dat verschil te zien, dus we horen ons hele leven al dat we zo op elkaar lijken.

Dat ook vader Bouwmeester het weleens lastig vindt om zijn beide dochters uit elkaar te houden, blijkt al snel als Marit haar antwoord vervolgt. „We hebben alleen dezelfde lach en stem. Ik kan mijn vader opbellen, “hoi met Anneke” zeggen en dan een tijdje met hem praten voordat hij door heeft dat hij mij aan de telefoon heeft.”

Roelof ziet naast de uiterlijke gelijkenissen tussen zijn beide blonde zussen wel meer overeenkomsten: „Ik heb niet meteen een voorbeeld voor handen. Maar het is zeker wel zo dat je dingen van jezelf bij de ander herkent en je dan realiseert: het is blijkbaar toch familie.”

Roelof de laatste jaren was je als sparringspartner betrokken bij Marit haar programma maar ging je daarvoor ook vaak mee als ze moest sporten?

Roelof: „Marit haar carrière heb ik wel altijd met bovenmatige interesse gevolgd, maar ik had ook mijn handen vol aan mijn eigen carrière destijds. Maar zeker in die laatste periode van drie jaar waarin ik een soort trainer/coach was, ben ik er veel bij geweest. Dat is trouwens iets waar we in het klein mee zijn begonnen en wat langzaam aan steeds groter is geworden. Nu ligt de volgende stap in dat proces in het verschiet.”

Marit je zei net al dat je vroeger altijd al op keek tegen Roelof?

Marit: „Ja het was toch altijd mijn grote broer. Ik deed alles wat Roelof deed. Dus Roelof wilde op een gegeven moment beginnen met zeilen en mijn ouders die stimuleerden altijd alles, dus die gingen met Roelof naar de zeilschool. Ik was drie jaar jonger, maar ik had zoiets van ja ik wil ook wel mee.”

Maar niet alleen in de sport was Roelof het grote voorbeeld van zijn zus: „Als Roelof een kuif in zijn haar had, dan had ik ineens ook een kuif in mijn haar. Als hij zo'n kartonnetje tussen zijn spaken had gedaan wat geluid maakte, dan moest ik dat ook doen. Dus wat dat betreft, ja ik volgde Roelof eigenlijk altijd.”

Marit: „Ik was altijd het zusje van Roelof en ik heb het altijd eigenlijk heel lastig gevonden als het in één keer is: de broer van Marit. Dat is wel echt raar, want in mijn ogen ben ik nog steeds het zusje van Roelof.”

Wat was dan het mooiste sportmoment dat jullie samen hadden? Was dat het goud in Rio?

Marit: Ja dat was wel de mooiste uitkomst, maar ik denk vooral persoonlijk die vijf, of wat was het, die vier dagen voor Rio vond ik gewoon heel gaaf. Want bij mij begint het dan een beetje zenuwachtig te worden en dan ga ik twijfelen. Maar Roelof en Jaap (Zielhuis – coach de afgelopen vier jaar red.) hebben mij zo door die periode heen geholpen. We waren er gewoon zo klaar voor. Ik wou eigenlijk alleen maar winnen. Maar die periode, die vijf dagen, waren ook zo gaaf. We waren zo'n sterk team en we voerden gewoon uit wat we moesten doen. Dat is eigenlijk tijdens de

hele Spelen hoe we dat met zijn drieën hebben gedaan. Het goud is meer de bekroning er op, maar dat hele laatste jaar was voor mij wel heel gaaf. Zeker die paar dagen voor de Spelen.”

Roelof we kennen allemaal de beelden natuurlijk van het strand maar als je daar nu aan terug denkt, wat ging er toen door jou heen?

Roelof: „In eerste instantie opluchting, want die laatste race was enigszins spannend. Maar daarna vooral een voldaan gevoel. Dat alle dingen die we gedaan hadden gewoon de goede dingen waren. Dat het voldoende was en de juiste dingen gedaan zijn om die ene wedstrijd te winnen.“

Nu breekt er een nieuwe periode aan met een nieuwe rolverdeling. Richting Tokyo in 2020 wordt Roelof Marit haar nieuwe hoofdcoach. Gaat die nieuwe rol jullie band anders maken?

Roelof: „Ja dat is natuurlijk de grote vraag. In principe niet, of althans dat is niet het doel. Het mag duidelijk zijn dat een intensievere samenwerking ook weer nieuwe uitdagingen met zich meebrengt. Dus het gaat ongetwijfeld de band anders maken, maar hoe precies dat is nog moeilijk te voorzien. Maar in de basis is onze relatie als broer en zus altijd goed en is de sport maar een klein onderdeel van die relatie die wij hebben. Dus ik verwacht eigenlijk dat dit het sport gedeelte alleen maar zal versterken, maar dat het weinig invloed heeft op de rest van de relatie.”

Ook Marit kijkt uit naar de samenwerking en nieuwe rolverdeling richting Tokyo. Marit: „We zijn al in Tokyo geweest en Roelof is gewoon echt de beste die er is. Dus wat dat betreft kijk ik er echt naar uit en heb ik er heel veel zin in. Volgens mij kan het ook nog een stukje beter en ik hoop echt dat we de komende vier jaar de sport nog meer kunnen domineren of in ieder geval dat we mooie dingen kunnen laten zien. Te beginnen met het WK in eigen land komende zomer.”

Hebben jullie tot slot nog een tip voor alle jeugdige broers en/of zussen, die met heel veel ambitie sporten?

„Zorg dat je er plezier in hebt” begint Roelof. Marit vult haar broer en kersverse coach aan: „Ja ik denk dat het daar wel allemaal mee begint. Doe echt de dingen die je leuk vindt en stimuleer elkaar en help elkaar. Het is echt wel een voorrecht om samen met je broer of zus te kunnen sporten!”